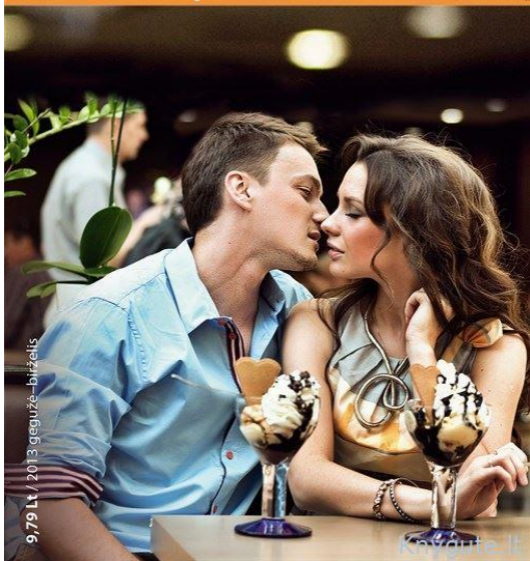

Svajonų
ROMANAI

Karamelė

JESSICA HART

Mūsų meilės miestas

9,79 Lt / 2013 gegužė–birželis

Kavoutė.lt

Jessica Hart

(Džesika Hart)

MŪSŪ MEILĒS MIESTAS

Romanas

Versta iš Jessica Hart, We'll Always Have Paris, 2012

© Jessica Hart, 2012

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Miglė Puzarienė, vertimas iš anglų kalbos, 2013

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2013

ISBN 978-609-406-635-1

Elektroninę versiją paruošė Knygute.lt, 2013

Pirmas skyrius

Žiniasklaidos zvimbės

Girdėjome, kad *MediaOchre Productions* švenčia gavusi pelningą Šešioliktojo kanalo užsakymą sukurti dokumentinį filmą apie romantikos pramonę. Įmonė viską slepia po devyniais užraktais, bet sklendo gandų, jog rasta labai intriguojanti vedėjų pora.

Stela Holt, kuri džiaugiasi žaibišku kilimu iš merginų ir žmonių lygos į pokalbių laidos vedėjas, sako esanti „sujaudinta“ kvietimo dirbti programoje, tačiau neišduoda, kas bus jos partneris.

Kuždamas vienas vardas – ekonomisto Simono Valentino, kurio kritiška dokumentinė apybraiža apie bankų sistemą ir jos reikšmę patiems neturtingiausiems čia ir besivystančiose šalyse sužlugdė naują finansų mikroprojektą, reklamuotą pažangią naujovę milijonams žmonių visame pasaulyje. Valentinas, nenoromis tapęs įžymybe, pagarsėjo išvalgomis apie pasaulinį nuosmukį ir tapo mąstančių visos šalies moterų idealu. *MediaOchre* šių gandų nepaneigia, bet ir nepatvirtina. Rolandas

Ričardas, spalvingasis režisierius, neįprastai santūrus šiuo klausimu ir kol kas apsiriboja fraze „jokių komentarų“.

- Ne, - pasakė Simonas Valentinas. - Ne, ne, ne, ne, ne. *Ne*.

Klaros skruostai degė stengiantis išlaikyti linksmą šypseną. Per telefoną Simonas to nemato, bet ji kažkur skaitė, kad žmonės priima pozityviau, jei kalbėdamas šypsaisi. Tačiau Simono Valentino tai neveikia.

- Sunku priimti sprendimą neturint visų faktų, - tarė ji, remdamasi į savo vidinę Džuliją Endrius. „Muzikos garsai“ buvo mėgstamiausias Klaros filmas. Džulija tvarkėsi su kapitonu ir septynetu vaikų, todėl vienas nedraugiškas ekonomistas Klaros neturėtų įbauginti. - Mielai su jumis susitikčiau ir atsakyčiau į visus su programa susijusius klausimus, - linksmi pasiūlė.

- Neturiu jokių klausimų. - Klara beveik girdejo, kaip jis griežia dantimis. - Jūsų programoje rodytis neketinu.

Ji ėmė įtarti, jog linksmą šypseną pamažu virsta maniako vaipymusi.

- Suprantu, jums reikia šiek tiek pagalvoti.

- Klausykit, panele... kad ir kuo jūs vardu...

- Stern, bet prašyčiau mane vadinti Klara.

Simonas Valentinas į pasiūlymą dėmesio nekreipė.

- Nebežinau, kaip aiškiau pasakyti, - kalbėjo griežtu tonu, kaip iš paveikslėlio Klaros kompiuterio ekrane.

Klara tikėjosi rasti kokią nors spragą neįveikiamuose jo šarvuose, humoro žybsnį ar pomėgį, kad galėtų užmegzti su juo ryšį, tačiau detalių apie asmeninį Valentino gyvenimą buvo baisiai mažai. Ekonomikos mokslų daktaro laipsnį - kad ir ką tai reikštų - įgijo Harvarde, bet kokia jai iš to nauda? Juk nepaplepėsi apie kainas arba svaro patikimumą, juo labiau kai tiek teismanai apie ekonomiką. Tikėjosi sužinoti, kad jis vedęs, o gal laisvalaikio muša būgną, gal turi baletą dievinančią dukterį... bent ką, kas ir jai būtų buvę *artima*.

Tačiau rado tik patvirtinimą, jog jam trisdešimt šešeri, dar - pasakojimą, kaip jis tyliai pasinaudojo užklupusia šlove ir iš esmės pakeitė visam pasauliui skirtą finansų fondą. Kilo toks šurmuly, kad didžioji finansų pramonė buvo priversta pergaltoti kreditavimo politiką - bent jau taip suprato Klara. Mergina perskaitė daugybę istorijų apie mažutes bendruomenes iš Sacharos, Pietų Amerikos ūkininkus ir

pradedančius verslininkus iš Pietryčių Azijos, taip pat skurdesnių Didžiosios Britanijos rajonų – visus juos Simonas Valentinas parėmė ir pakeitė jų gyvenimą. Tai labai įdomu, bet dėmesio centre vis tiek lieka pats Simonas. Kaip Klara suprato, vos gimęs jis jau buvo apsiplunksnavęs kostiumuotas ekonomistas, kuris nepageidavo šlove naudotis pats vienas.

Nebuvo jokių nuotraukų, kuriose būtų matyti, kaip jis išsvirduliuoja paryčiais iš klubo ar vaikštinėja su mergina. Idealu būtų buvę pasikalbėti žurnaluose rasti keletą lėkštų nuotraukėlių, kuriose Simonas Valentinas rodo savo „mielus namučius“, bet Klara nebuvo tokia naivi. Ji žinojo, kad tikimybė maža, tačiau vylysi išvysti jį bent įamžintą su taure rankoje kokiame nors priėmime.

Vis dėlto nerado. Aptiko tik galvos ir pečių nuotrauką. Žandikaulis tarytum plieninis, kiauurai veriančios akys – tai Klarai pasirodė patrauklu, bet nenaudinga. Kaklaraištis lygus ir tvirtai suveržtas, dalykiškas švarkas, platūs pečiai. Klaros nuomone, vaikiną per daug linkeš kontroliuoti.

Geriau pagalvojus, priminė kapitoną fon Trapą, bet ne toks patrauklus kaip Kristoferis Plameris. *Nėra ko abejoti*. Vis dėlto puikiai įsi-

vaizdavo, kaip jis prisišvilpia savo vaikus.

Hmm. Klara suvirpėjo nuo šios minties. Gal padainuoti „Edelveisą“?

- Klausotės? - griežtai paklausė Simonas Valentinas.

Klaros mintys buvo nuklydusios į Zalcburgą ir staiga grįžo.

- Žinoma.

- Gerai, tada pasakysiu paskutinį kartą. Neturiu noro rodytis jūsų programoje, - Simonas kalbėjo labai aiškiai, perdėtai kantriai, tarsi kreipdamasis į neklusnų vaiką. - Man nereikia galvoti dabar, nereikėjo ir tada, kai parašėte man pirmą kartą, nei kai paskambinote ketvirtą. Tada sakiau „ne“ ir visada atsakysiu taip pat. NE. Ne. Žodis labai paprastas. Ar suprantate, ką jis reiškia?

Žinoma, ji suprato. Nors nebuvo tokia mokslininkė, kaip kiti šeimos nariai, bet anglų kalbą mokėjo. Tai Simonas Valentinas nesuvokė, kaip tai svarbu.

- Jei galėčiau bent paaiš... - apimta nevilties pradėjo mergina, bet jam paaiškinimai jau buvo įgrisę.

- Prašau man nebeskambinti, kitaip smarkiai įpyksiu.

Nelaukdamas atsakymo Simonas padėjo ragelį.

Klara sugniužo, nusivaipiusi telefonui išjungė jį ir sviedė ant stalo. Ką dabar daryti?

- Na? Ką jis pasakė?

Sėdėdama kėdėje, ji pasisuko į filmo „Romantika: faktas ar fikcija?“ režisierių.

- Jis turi pasakyti *taip!* - Tedas grąžė rankas visai kaip tada, kai Simonas Valentinas pirmą kartą Klarai atsakė *ne*. - Rolandas jau pažadėjo Stelai, kad Simonas Valentinas dalyvaus!

- Tedai, aš žinau. Kaip manai, kodėl jam įkyriu? - Klara stengėsi kalbėti mandagiai.

Tedas - vienas artimiausių draugų, ir ji žinojo, kaip nerimauja dėl naujojo buto, kurį ką tik įsigijo su partneriu.

Jis toliau grąžė rankas.

- Ką darysime?

- Nežinau.

Atsidususi Klara nosisuko į kompiuterio ekraną. Iš jo sučiaupęs lūpas rūščiai žiūrėjo Simonas Valentinas ir, rodė, šaipėsi net iš vilties būti perkalbėtas.

Nusivylusi ji atsiduso ir kyštelėjo jam liežuvį. Svarbiausia - elgtis brandžiai.

- Kodėl Stela negali rengti programos pasi-

kvietusi ką nors kitą? Kokį lengviau pasiekiama žmogų, kuris greičiau sutiktų dalyvauti? Pavyzdžiui, premjerą arba – žinau! – Jungtinių Tautų generalinį sekretorių. Dabartinis būtų puikus pašnekovas. Galiu tuojau pat paskambinti į Jungtines Tautas... Net neabejoju, kad jį prikalbinčiau lengviau nei Simoną Valentiną. – Ji nusiminė. – Jei atvirai, Tedai, vis bandžiau su juo pasikalbėti, bet jis visai nesidomi. Maniau, kad po laidos apie mikrofinansavimą bent apsvarstys pasiūlymą, o jis net paaiškinti neleidžia.

– Sakei, kad Stela labai norėtų su juo dirbti?

– Užsiminiau, bet jis net nežino, kas ji tokia.

– Juokauji? – Išpūtė akis Tedas. – Nesuprantu, kaip galėjo jos nepastebėti!

– Man pasirodė, kad Simonas Valentinus dieną televizijos beveik nežiūri, – paaiškino Klara.

– Spėju, *Financial Times* nedaug laiko skiria futbolininkų žmonoms ir meilužėms. Jis ne iš tų, kurie domisi garsenybėmis.

Tedas susiraukė.

– Geriau nesakyk Stelai, kad jis nėra apie ją girdėjęs, geriau yla neišlįstų iš maišo!

– Nesuprantu, ko ją tas Valentinus apsėdo, – bambėjo Klara. – Jis net ne jos skonio. Turėtų

rodytis su tais, kurie mielai fotografuojasi ir mėgsta *Hello!*, o ne su kažkoku ekonomistu. Beprotybė!

Tedas prisėdo ant stalo krašto.

- Rolandas įtaria, kad užmezgusi santykius su Simonu ji tikisi atrodyti oresnė, - išpasakojo. - Akivaizdu, jog bando atsikratyti futboli-ninko mergaitės įvaizdžio, nori, kad į ją žiūrėtų rimtai. O gal paprasčiausiai juo žavisi.

- Tiesiog nesuprantu, - Klara kritiškai apžiūrėjo Simono nuotrauką. Nors jis šiek tiek pri-mena Kristoferį Plamerį, labai sunku suprasti, ko tiek dėl jo triukšmaujama. Toks sausas!

- Girdėjai, kaip jam paskelbus ekonominės padėties analizę pakilo žinių reitingai? - suglumusi kalbėjo Klara. - Visos šalies moterys įsijungia žinias vien tikėdamosi jį pamatyti, visos tik ir čiauška, koks Simonas joms atrodo seksualus. - Žiūrėdama į nuotrauką papurtė galvą.

- Dabar jos vadina jį Mieliausiuoju Dovu Džounsu, - pasakė Tedas.

Klara prunkštelėjo.

- Panašesnis į Nikį Košmarą!

- Pažiūrėk žinias. Nesuprasi, kuo žavus Sim-onas Valentinas, kol nepamatysi jo judančio.

- Žiūriu žinias, - šoko ginčytis Klara. Ji ne tokia paviršutiniška! Tada žvilgtelėjo į Teda. - Bent jau kartais, - prisipažino.

- Patikėk, žiūrėjau prieš pirmą kartą jam skambindama, kad galėčiau pagirti, kaip puikiai ten atrodė, bet neturėjau progos įsiteikti, - prisiminė mergina. - Suprantu, kad Simonas žino, ką sako, bet tas aikčiojimas dėl jo grožio man nesuvokiamas. Jis nė kartelio nešyptelėjo.

- Juk kalbėjo apie pasaulinį nuosmukį, - pabrėžė Tedas. - Ne anekdotus pasakojo. Negi tikėjaisi, kad pokštaus. Ką norėjai išgirsti? Ar žinote apie didėjantį nedarbą?

- Tik sakau, kad jis nepanašus į linksmą žmogų.

- Simonas Valentinas sužavi intelektualias moteris, - autoritetingai pareiškė Tedas.

Klara išpūtė akis:

- Iš kur tu žinai?!

Tedas nekreipė dėmesio.

- Akivaizdu, jis baisiai protingas, bet tai, kas dedasi finansų rinkose, paaiškina taip paprastai, kad supranti, o tada ir pats pasijunti protingas. Pirmą kartą komentuoti įvykių Valentiną pakvietė tik dėl to, kad nieko kito nerado,

tačiau prieš kamerą jis elgiasi labai natūraliai.

- Žinau. Keista, ar ne? Nei kažin koks gražuolis, nei ką.

- Ne tai svarbiausia, - filmų režisieriaus tonu paaiškino Tedas. - Jis neturi nė lašelio tuštybės. Nė kiek nesijaudina, kaip atrodo, kalba apie dalykus, kuriuos puikiai išmano, todėl toks ramus, o kamera tai jaučia. Puikiai suprantu, kodėl BBC griebėsi to dokumentinio filmo. Apie ekonomiką jis kalba aistringai... tai seksualu.

- Jei taip sakai, - nelabai tikėjo Klara.

- Kaip tik Simonas pardavė pasiūlymą, Rolandas tik pakišo jį Šešioliktajam kanalui. Kostiumuotiesiems patiko mintis suvesti jį su Stela.

Klara tik dabar ėmė suvokti. Stela Holt - populiarios dienos pokalbių laidos šeimininkė, plačiai pagarsėjusi kikenimu ir iškirptėmis. Kur rasi geresnį kontrastą nei Simonas Valentinas, baisia protingas finansų analitikas, kuris pasaulinį nuosmukį geba pateikti seksualiai? Atsakingi Šešioliktojo kanalo redaktoriai čiupo tokį pasiūlymą - taip Rolandas ir sakė.

Nereikia būti Simonu Valentinu, kad suprastum, jog tokių mažų televizijų kaip *MediaOchre*

ekonominės perspektyvos visai niūrios. Pasi-sekė, kad iš viso turi užsakomųjų programų, kaip nuolat priminė Rolandas. Jei ne jos, bendrovė sužlugtų.

Kad ir kaip būtų, pinigų jie turi: atsižvelgiant į aplinkybes, biudžetas labai dosnus. Turi Teda – talentingą režisierių – ir filmavimo bei garso specialistų grupę. Vietos jau parinktos ir viskas suderinta su oro linijomis bei viešbučiais. Jie turi Stelą Holt – žiūrovus pritraukiančią spindinčią garsenybę.

Trūksta tik Simono Valentino.

Tą Rolandas irgi nuolat primena Klarai.

– Tu asistentė, – pareiškė jai. – Man tas pat, ką darysi, bet atvilk jį į laidą arba viskas žlugs ir darbą prarasi ne tu viena. Mes visi atsidur-sime gatvėje!

Jokio spaudimo.

Prisiminusi tai Klara pasirėmė galvą ranko-mis.

– Turi būti koks nors būdas Simonui įtikinti. Jis nekalba telefonu, neatsako į laiškus... rei-kia susitikti akis į akį. Bet kaip?

– Gudrauk, negi negali atsitrenkti į jį vakarė-lyje? – pasiūlė Teda....